

ROZPORZĄDZENIE

o opłatach za czynności Urzędów Miar.

Na podstawie art. 23-go Dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 № 15 poz. 121) postanawia się co następuje:

CZĘŚĆ I.

Przepisy ogólne.

1. Opłaty zasadnicze, wyszczególnione w części II-ej niniejszego Rozporządzenia, pobiera się za sprawdzanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych do legalizowania, bez względu na to, czy przedmiot okazał się godnym cechowania lub nie, t. j. zarówno w wypadku zalegalizowania, jak i zbrakowania narzędzi mierniczych.

2. Jeżeli jednak już przy oględzinach powierzchownych przed uiszczeniem opłaty okaże się, że dostarczone do Urzędu Miar narzędzie miernicze jest nielegalne, zwraca się je zgłaszającemu bez pobrania opłaty, nawet wówczas, jeśli istniejąca na niem cecha zostanie skasowana.

3. O ile legalizowanie odbywa się poza Urzędem, pobiera się prócz opłaty zasadniczej, jeszcze opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej. Ta opłata dodatkowa nie może wynosić mniej jak 250 marek od każdego zgłoszenia.

4. Jeżeli urzędnik, delegowany do legalizowania poza Urzędem, nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchownych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też z powodu innych okoliczności, wynikających z winy zgłaszającego, to pobiera się opłatę w wysokości 250 marek.

5. Niezależnie od opłat powyższych, zgłaszający narzędzie miernicze do legalizowania poza Urzędem opłaca 150 marek wynagrodzenia dla urzędnika za każdy rozpoczęty dzień pracy poza Urzędem. Wyплаты urzędnikom z funduszu, pochodzącego z opłat

Przepisy obowiązujące w miernictwie

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1920 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

wskazanych w art. niniejszym, uskutecznia się według rozkładu, ustanowionego osobnym Rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

6. O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości większej niż 2 kilometry od Urzędu, zgłaszający, niezależnie od innych opłat, przewidzianych w niniejszych przepisach, obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika. Przy sprawdzaniach poza siedzibą Urzędu obciążają zgłaszającego prócz tego djetyienne urzędnika.

7. W razie, jeżeli zgłaszający narzędzie miernicze do legalizacji poza Urzędem nie posiada narzędzi normalnych lub środków pomocniczych, i przedmioty te zostaną mu wypożyczone przez Urząd, zgłaszający ponosi wszelkie koszty przewozu tam i z powrotem tych przedmiotów i opłaca za ich wypożyczenie według taryfy, wydawanej przez Główny Urząd Miar.

Prócz tego zgłaszający wpłaca kaucję w wysokości wartości narzędzi, oraz przyjmuje na siebie odpowiedzialność za ich całość i zobowiązuje się do zwrotu kosztów naprawy wydanych narzędzi na wypadek ich uszkodzenia. W razie niezwrócenia do Urzędu tych narzędzi w terminie umówionym, wypożyczający ponosi opłatę za przetrzymanie w wysokości 300 marek za dobę.

8. W wypadku, kiedy, za zgodą kierownika Urzędu, sprawdzanie poza Urzędem odbywa się przy pomocy mniejszej od przepisanej ilości narzędzi normalnych lub środków pomocniczych, pobiera się dodatkową opłatę według taryfy, wydawanej przez Główny Urząd Miar.

9. Za dokonywanie przez Urząd Miar poprawek, których wykonywanie jest przepisane przez Główny Urząd Miar, opłaty nie pobiera się. Za poprawki, których dokonywanie przez Urzędy Miar jest dozwolone przez Główny Urząd Miar, pobiera się dodatkową opłatę, której wysokość określi Główny Urząd Miar.

10. Za poprawki, dokonywane przez zgłaszającego w czasie czynności legalizowania poza Urzędem, w celu doprowadzenia zgłoszonego narzędzia do stanu godnego cechowania, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej za narzędzia poprawiane. Poprawki te jednak mogą być tylko nieznaczne, nie wymagające dużej straty czasu dla urzędnika legalizacyjnego i mogą być wykonane jedynie za jego zgodą.

11. Za wykonanie przepisanego oznaczenia pobiera się opłatę w wysokości 10 marek od każdego oznaczenia lub jego części. Za wykonanie oznaczeń pojemności i tary na beczkach opłaty nie pobiera się.

12. Za ekspertyzy dla sądów i urzędów w sprawach karnych i wszystkie te, przy których określa się liczbowo stopień nierzetelności narzędzia, opłaty zasadnicze, wyszczególnione w części II-ej niniejszego Rozporządzenia, podwaja się; opłaty zaś dodatkowe stosuje się w myśl niniejszych przepisów.

Za wydanie świadectwa ekspertyzy pobiera się 5 marek. Taką opłatę pobiera się za świadectwo uwierzytelnienia w wypadkach, przewidzianych w części II-ej pod VA, VB, VIII E i VIII F.

13. Opłaty za czynności sprawdzania i uwierzytelniania, prócz wypadków przewidzianych w części II-ej pod VA, VB, VIII E i VIII F, opłaty za specjalne prace Głównego Urzędu Miar, jako też opłaty za legalizowanie narzędzi mierniczych, dopuszczonych tytułem próby do obrotu publicznego, ustanawiane będą przez Główny Urząd Miar.

CZĘŚĆ II.

Taryfa opłat zasadniczych.

I. Przymiary (miary długości).

A) Przymiary bławatne

miary ogólnej 0,5 metra	10 marek
„ „ 1 metra	15 „

B) Inne przymiary sztywne lub składane

miary ogólnej do 1 metra włącznie	15 „
dłuższe	30 „

C) Przymiary taśmowe

miary ogólnej do 10 metrów włącznie	20 „
dłuższe	30 „

D) Przymiary dokładniejsze 30 „

II. Suwaki miernicze (miary grubości) i przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi lub zwierząt.

A) Z drzewa

miary ogólnej do 1 metra włącznie	15 marek
dłuższe	20 „

B) Z innych materiałów

miary ogólnej do 1 metra włącznie	30 „
dłuższe	40 „

Opłaty powyższe (pp. I i II) winny być pobierane od takich narzędzi mierniczych, na których miara oznaczona jest tylko w jednym miejscu. O ile miary oznaczone są w różnych miejscach, pobiera się opłatę o 100% wyższą. Normalnie rachuje się na metrze 100 podziałek. Za każde 100 dodatkowych kresek pobiera się 2 marki.

III. Planimetry (miary powierzchni).

Za każdy przyrząd 200 marek

IV. Narzędzia do pomiaru objętości płynów.

A) Pojemniki zwyczajne

wielkości do $\frac{1}{4}$ litra (kwaterki) włącznie	5 marek
„ 0,5, 1 i 2 litrów	10 „
„ 1 garnca, 5 litrów	20 „
„ 10 i 20 litrów	40 „
większe	60 „

B) Pojemniki dokładniejsze.

Pobiera się opłatę o 100% wyższą, niż za pojemniki zwyczajne.

C) Przyrządy miernicze do płynów.

1) Bez podziałki lub z podziałką nierównomierną

wielkości do 0,5 litra 25 marek

wielkości 1, 2 i 5 litrów	30 marek
„ 10 i 20 litrów	50 „
większe	75 „
2) Z podziałką równomierną	
wielkości do $\frac{1}{4}$ litra	30 „
„ 0,5 i 1 litra	50 „
„ 2 i 5 litrów	75 „
„ 10 litrów	150 „
3) Mierniki do mleka	
wielkości do 20 litrów włącznie	30 „
„ powyżej 20 litrów do 50 litrów włącznie	50 „
większe	80 „

V. Naczynia pojemności niekwalifikowanej.

A) Wzorcowanie i legalizowanie lub uwierzytelnianie pojemności naczynia

wielkości do 110 litrów włącznie	10 marek
„ powyżej 110 do 210 litrów	15 „
„ „ 210 „ 310 „	20 „
„ „ 310 „ 410 „	25 „
„ „ 410 „ 600 „	30 „
„ „ 600 litrów za każde następne pełne	
lub rozpoczęte 100 litrów	5 „

B) Określanie i legalizowanie lub uwierzytelnianie tary mokrej naczynia.

Za każde naczynie 15 marek

C) O ile czynności wymienione pod A) i B) odbywają się wewnątrz Urzędu, pobiera się za pomoc i zużyty materiał dodatkową opłatę w wysokości 50% odpowiednich stawek.

VI. Narzędzia do pomiaru objętości ciał sypkich.

A) Pojemniki cylindryczne

wielkości do 0,5 litra włącznie	5 marek
„ 1 litra	10 „
„ 2 litrów	15 „
„ 1 garnca i 5 litrów	20 „
„ 10 i 20 litrów	30 „
„ 50 litrów	40 „
większe	50 „

B) Skrzynie miernicze.

Kadzie wyładunkowe i naładunkowe. Wagoniki i naczynia transportowe. Ramy miernicze. Wozy miernicze.

1) Skrzynie miernicze 25 marek

2) Kadzie wyładunkowe i naładunkowe

wielkości do 2 hektolitrów włącznie	40 „
większe	50 „

3) Wagoniki i naczynia transportowe

wielkości do 2 hektolitrów	40 „
większe	50 „

4) Ramy miernicze	40 marek
5) Wozy miernicze	
wielkości do 2 metrów sześciennych włącznie	40 „
większe	50 „

VII. Ramy miernicze do drzewa opałowego.

Od każdej ramy	20 marek
--------------------------	----------

VIII. Odważniki.

A) Handlowe zwyczajne

wielkości do 5 dkg włącznie	3 marki
„ 10 i 20 dkg	5 marek
„ od 50 dkg do 5 kg włącznie	10 „
„ 1 i 2 mrg	20 „
„ 5 mrg	40 „

Jeżeli wielkość zgłoszonego odważnika legalnego nie odpowiada wielkościom wymienionym powyżej, to pobiera się stawkę według najbliższej wyższej wielkości.

B) Za odważniki do szalek specjalnych pobiera się opłaty o 50% wyższe od opłat za odważniki zwyczajne o tej samej masie rzeczywistej.

C) Handlowe dokładniejsze

wielkości poniżej 10 gramów	4 marki
„ od 10 g do 20 dkg włącznie	8 marek
„ od 50 dkg do 2 kg	15 „
„ 5 kg do 2 mrg	30 „
„ 5 mrg	60 „

D) Za legalizowanie odważników karatowych pobiera się opłaty odpowiednio do ich wielkości według stawek dla odważników dokładniejszych; w razie braku odpowiedniej stawki, według najbliższej wyższej.

E) Do sprawdzania wag

wielkości poniżej 10 kg	30 marek
„ od 10 do 25 kg włącznie	40 „
większe	60 „

F) Wagony tarowe.

Od każdego wagonu	300 „
-----------------------------	-------

IX. W a g i.

A) Wagi handlowe zwyczajne

1) Proste odważnikowe

nośności do 2 kg włącznie	20 marek
„ powyżej 2 do 10 kg włącznie	30 „
„ „ 10 do 100 kg włącznie	50 „
„ wyżej 100 kg	100 „

2) Proste przesuwnikowe (bezmiany)

nośności do 10 kg włącznie	40 „
„ powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	60 „
„ „ 50 kg	80 „

3) Złożone

nośności do 2 kg włącznie	50 marek
„ powyżej 2 kg do 10 kg włącznie	80 „
„ „ 10 kg do 50 kg „	120 „
„ „ 50 kg do 100 kg „	150 „
„ „ 100 kg do 500 kg „	200 „
„ „ 500 kg do 1000 kg „	300 „
„ „ 1000 kg do 3000 kg „	400 „
„ „ 3000 kg do 6000 kg „	600 „
„ „ 6000 kg do 10000 kg „	900 „
„ „ 10000 kg za każde całe lub rozpoczęte 5000 kg	300 „
Dopłata za skalę do wagi złożonej	50 „
Prócz tego od każdego wrębu skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 500 kg do 2000 kg włącznie	5 „
Od każdego wrębu w skali ponad 2000 kg	10 „

B) Wagi dokładniejsze

nośności poniżej 50 gramów	30 „
„ od 50 do 500 g włącznie	50 „
„ powyżej 500 g do 2 kg włącznie	80 „
„ „ 2 kg do 10 kg włącznie	120 „
„ „ 10 kg	150 „

C) Wagi automatyczne.

1) Wagi automatyczne odważnikowe

nośności do 50 kg włącznie	400 marek
„ powyżej 50 kg do 500 kg włącznie	700 „
„ „ 500 kg	1000 „

2) Wagi automatyczne przesuwnikowe

nośności do 3000 kg włącznie	500 „
„ powyżej 3000 kg za każde całe lub rozpoczęte 1000 kg	100 „

Prócz tego stosuje się wymienioną w p. IX A) 3) dopłatą za skalę i wręby.

D) Wagi bagażowe, towarowe i pocztowe, dozwolone na kolejach i poczcie.

Oplaty te same, co dla wag handlowych.

CZEŚĆ III.

Za odważanie przedmiotów, dostarczanych do Urzędów, pobiera się opłaty według następującej taryfy.

I. Odważanie handlowe zwyczajne.

Przedmioty od 1/2 dkg do 10 kg włącznie	2 marki
„ cięższe od 10 kg za każde następne całe lub rozpoczęte 10 kilogramów	1 marka

II. Odważanie handlowe dokładniejsze.

Przedmioty od 10 mg do 1 kg włącznie	5 marek
„ cięższe od 1 kg do 50 kg za każdy następny kilogram lub jego część	0,50 marki

III. Odważanie wzorcami normalnemi użytkowemi.

Przedmioty od 10 mg do 1 kg włącznie	10 marek
„ cięższe od 1 kg do 20 kg za każdy następny kilogram lub jego część	2 marki

CZĘŚĆ IV.

1. Wyjaśnienia, dotyczące treści Rozporządzenia niniejszego, wydaje Główny Urząd Miar.

2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terytorjum b. zaboru rosyjskiego i wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1921 roku; z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o opłatach za czynności urzędów miar z d. 7 kwietnia 1919 r. („Monitor Polski“ z d. 15 kwietnia 1919 r. № 86), z d. 7 sierpnia 1919 r. („Monitor Polski“ z dn. 14 sierpnia 1919 r. № 182) i z dn. 10 kwietnia 1920 r. („Monitor Polski“ z dn. 20 kwietnia 1920 r. № 90).

Warszawa, d. 18/XII 1920 r. ✓

Minister Przemysłu i Handlu
(—) **S. Przanowski.**

Główny Urząd Miar
№ 20/3708.

